

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 1. huhtikuuta 2022
(OR. en)

7808/22

Toimielinten välinen asia:
2022/0092 (COD)

CONSOM 78
MI 246
COMPET 203
ENER 118
ENV 313
SUSTDEV 75
DIGIT 73
CODEC 421
IA 36

SAATE

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	31. maaliskuuta 2022
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2022) 143 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja tiedottamista

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2022) 143 final.

Liite: COM(2022) 143 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 30.3.2022
COM(2022) 143 final

2022/0092 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja tiedottamista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2022) 166 final} - {SWD(2022) 85 final} - {SWD(2022) 86 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT-sopimuksen 114 ja 169 artikla) ja perusoikeuskirjassa (38 artikla) edellytetään, että kuluttajansuoja on EU:ssa korkealla tasolla. EU:n kuluttajalainsäädännöllä edistetään myös sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Sen tarkoituksena on tehdä elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä suhteista oikeudenmukaisia ja läpinäkyviä ja viime kädessä tukea eurooppalaisten kuluttajien yleistä hyvinvointia ja EU:n taloutta.

Tällä ehdotuksella pyritään parantamaan kuluttajien oikeuksia muuttamalla kahta direktiiviä, joilla suojellaan kuluttajien etua unionin tasolla: sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi 2005/29/EY¹ ja kuluttajanoikeusdirektiivi 2011/83/EU². Ehdotuksella pyritään erityisesti edistämään kiertotaloutta ja puhdasta ja vihreää taloutta EU:ssa antamalla kuluttajille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia ostopäätöksiä ja siten edistää kestävämpää kulutusta. Se kohdistuu myös sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin, jotka johtavat kuluttajia harhaan niin, että he luopuvat kestävästä kulutusvalinnoista. Lisäksi sillä varmistetaan EU:n kuluttajansuojasääntöjen parempi ja johdonmukaisempi soveltaminen.

Ehdotus oli yksi uudessa kuluttaja-asioiden toimintaohjelmassa³ ja kiertotaloutta koskevassa toimintasuunnitelmassa⁴ esitetyistä aloitteista, ja se on jatkoa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmalle⁵. Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ja kustannussäästämahdollisuuksien tarjoaminen heille muodostavat kestävästä tuotepoliittisen kehityksen keskeisen osatekijän. Edellä mainittu on tarkoitus saavuttaa parantamalla kuluttajien osallistumista kiertotalouteen erityisesti antamalla kuluttajille parempaa tietoa tiettyjen tuotteiden kestävyyydestä ja korjattavuudesta ennen sopimuksen tekemistä ja tehostamalla kuluttajien suojelua kestävien ostojen esteenä olevilta sopimattomilta kaupallisilta menettelyiltä, kuten

- viherpesuun liittyviltä menettelyiltä (eli harhaanjohtavilta ympäristöväitteiltä)
- ennen aikaiseen vanhenemiseen liittyviltä menettelyiltä (eli tavaroiden ennen aikaisilta vioilta) ja
- epäluotettavien ja läpinäkymättömien kestävyysmerkintöjen ja tietovälineiden käytöltä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EU, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

³ COM(2020) 696 final, 13. marraskuuta 2020.

⁴ COM(2020) 98 final, 11. maaliskuuta 2020.

⁵ COM(2019) 640 final, 11. joulukuuta 2019.

Tarkemmin sanottuna ehdotuksen tavoitteena on

- antaa tietoja tuottajan kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta ja kestosta kaikenlaisten tavaroiden osalta tai tällaisen takuun puuttumisesta energiaa käyttävien tavaroiden osalta
- antaa tietoja ilmaisten ohjelmistopäivitysten saatavuudesta kaikkien digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden, digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen osalta
- antaa tietoja tuotteiden korjattavuudesta kaikenlaisten tavaroiden osalta korjattavuuspistemäärän tai muiden korjausta koskevien tietojen avulla, jos niitä on saatavilla
- varmistaa, että elinkeinonharjoittajat eivät johda kuluttajia harhaan tuotteiden ympäristö- ja sosiaalisten vaikutusten, kestävyyyden ja korjattavuuden suhteen
- varmistaa, että elinkeinonharjoittaja voi esittää tulevaa ympäristönsuojelullista tasoa koskevan ympäristöväitteen vain, jos siihen liittyy selkeitä sitoumuksia
- varmistaa, että elinkeinonharjoittaja ei voi mainostaa kuluttajille etuja, joita pidetään merkityksellisillä markkinoilla yleisen käytännön mukaisina
- varmistaa, että elinkeinonharjoittaja voi vertailla tuotteita, myös kestävyystietoja koskevan välineen avulla, ainoastaan, jos annetaan tiedot vertailumenetelmästä, soveltamisalaan kuuluvista tuotteista ja toimittajista sekä toimenpiteistä tietojen pitämiseksi ajan tasalla
- kieltää esittämästä kestävyysmerkintää, joka ei perustu sertifiointijärjestelmään tai jota viranomaiset eivät ole vahvistaneet
- kieltää yleiset ympäristöväitteet, joita käytetään markkinoinnissa kuluttajille, jos tuotteen tai elinkeinonharjoittajan erinomaista ympäristönsuojelullista tasoa ei voida osoittaa asetuksen (EY) N:o 66/2010 (EU-ympäristömerkki), jäsenvaltioiden virallisesti tunnustettujen ympäristömerkkijärjestelmien tai väitteen kannalta merkityksellisen muun sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti
- kieltää esittämästä koko tuotetta koskevaa ympäristöväitettä, jos väite tosiasialla koskee vain tuotteen tiettyä osaa
- kieltää esittämästä sellaisia vaatimuksia elinkeinonharjoittajan tarjouksen erityispiirteinä, jotka on lailla asetettu kaikille kyseiseen tuoteluokkaan kuuluville tuotteille unionin markkinoilla
- kieltää tietyt tavaroiden ennen aikaiseen vanhenemiseen liittyvät menettelyt.

Näitä toimenpiteitä tarvitaan voimassa olevan kuluttajalainsäädännön päivittämiseksi, jotta voidaan varmistaa kuluttajien suojeleminen ja edistää aktiivisesti vihreää siirtymää. Nykyisellään kuluttajanoikeusdirektiivissä edellytetään, että elinkeinonharjoittajat antavat kuluttajille tietoa tavaroiden tai palvelujen pääominaisuuksista. Siihen sisältyy tiedotusvaatimuksia

sopimuksenmukaisuutta koskevan lakisääteisen vastuun olemassaolosta sekä kaupallisia lisätakuita. Koska direktiivissä ei kuitenkaan edellytetä tietojen antamista kaupallisten kestävyystakuiden puuttumisesta, siinä ei kannusteta tuottajia riittävästi tarjoamaan kuluttajille tällaisia takuita. Tutkimukset osoittavat, että kun kulutustuotteita tarjotaan kaupallisen takuun sisältävinä, tiedot tällaisista kaupallisista takuista ja tapa, jolla kuluttajilta veloitetaan maksuja, ovat usein epäselviä, epätasällisia tai puutteellisia, minkä vuoksi kuluttajien on vaikea vertailla tuotteita keskenään ja erottaa kaupallinen takuu (pakollisesta) lakisääteisestä takuusta⁶. Tällä ehdotuksella puututaan tähän ongelmaan varmistamalla, että kuluttajille annetaan tietoja yli kahden vuoden pituisesta kaupallisesta kestävyystakuusta, joka kattaa koko tavarat, aina kun tuottaja asettaa tällaiset tiedot saataville.

Direktiivi ei myöskään sisällä erityisiä vaatimuksia, joiden mukaan kuluttajille olisi annettava tietoja tavaroiden korjattavuudesta. Siinä edellytetään pikemminkin, että ainoastaan ”kaupanteon jälkeisiä palveluja” koskevat tiedot annetaan ”tapauksen mukaan”. Korjattavuutta koskevat tiedot, jotka auttaisivat edistämään tavaroiden korjaamista ja olisivat siten erityisen arvokkaita autettaessa kuluttajia osallistumaan kiertotalouteen, puuttuvat suurelta osin myyntipisteistä. Viimeaikaiset tutkimukset osoittavat, että jopa 80 prosentilla EU:n kuluttajista on vaikeuksia löytää tietoa siitä, miten helppoa tuotteen korjaaminen on⁷.

Sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin yleisiä sääntöjä, jotka koskevat harhaanjohtavia menettelyjä, voidaan tapauskohtaisen arvioinnin perusteella soveltaa viherpesuun liittyviin menettelyihin, jos ne vaikuttavat kielteisesti kuluttajiin. Direktiivissä tai sen liitteessä I (musta lista) ei kuitenkaan ole erityisiä sääntöjä, joissa tällaiset menettelyt määriteltäisiin sopimattomiksi kaikissa olosuhteissa. Kuluttajansuoja-asioiden yhteistyöverkoston viranomaiset ovat hiljattain tarkastaneet verkkosivustoja harhaanjohtavien ympäristöväitteiden havaitsemiseksi. Tarkastus vahvisti, että sääntöjä on tarpeen tiukentaa täytäntöönpanon helpottamiseksi tällä alalla. Lisäksi hiljattain tehdyssä komission tutkimuksessa arvioitiin 150 ympäristöväitettä ja todettiin, että huomattava osa (53,3 %) niistä antaa eri EU-maissa epämääräistä, harhaanjohtavaa tai perusteetonta tietoa tuotteiden ympäristöominaisuuksista monien tuoteryhmien osalta (sekä mainonnassa että itse tuotteessa käytetyt väitteet)⁸.

Tilanne on sama ennen aikaista vanhenemista koskevissa tapauksissa. Täsmällisten sääntöjen puuttuminen ja tarve arvioida menettelyn konkreettisia vaikutuksia kuluttajiin vaikeuttaa direktiivin täytäntöönpanoa tällä alalla. Tätä tukee se, että 76 prosenttia vastaajista, jotka osallistuivat ehdotusta valmisteltaessa järjestettyyn avoimeen julkiseen kuulemiseen, ilmoitti, että jokin tuote oli vikaantunut odottamatta kolmen viime vuoden aikana⁹.

1.2. Yhdenmukaisuus voimassa olevien sääntöjen kanssa

Direktiivillä (EU) 2019/771¹⁰ (tavarakauppadirektiivi) edistetään tavaroiden kestävyyttä lakisääteisellä takuulla, joka antaa kuluttajille tiettyjä oikeuksia vähintään kahden vuoden

⁶ Euroopan komissio, *Consumer market study on the functioning of legal and commercial guarantees for consumers in the EU*, 2015. Euroopan komissio, vaikutustenarviointiin liittyvä tutkimus: *Study on Empowering Consumers Towards the Green Transition*, heinäkuu 2021. *Commercial warranties: are they worth the money?* ECC-Net, huhtikuu 2019.

⁷ Euroopan komissio, *Behavioural Study on Consumers' Engagement in the Circular Economy*, 2018, s. 81.

⁸ Euroopan komissio, *Environmental claims in the EU – inventory and reliability assessment*, 2020.

⁹ Euroopan komissio, *A New Consumer Agenda Factual summary report – public consultation*, 2020, s. 20.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja

ajan. Jäsenvaltiot voivat jatkaa tätä ajanjaksoa tietyin edellytyksin. Siinä säädetään myös edellytyksistä, joiden täyttyessä tuottaja voi antaa kuluttajalle kaupallisen kestävyystakuun.

Tämä ehdotus lisää kaupallisten takuiden avoimuutta kuluttajien kannalta ja kannustaa siten tuottajia tarjoamaan yli kaksi vuotta kestäviä kaupallisia takuita velvoittamalla elinkeinonharjoittajat antamaan myyntipisteessä tietoja tuottajien tarjoamien kaupallisten kestävyystakuiden saatavuudesta ja kestosta (tai tällaisten takuiden puuttumisesta energiaa käyttävien tavaroiden yhteydessä).

Sekä tavarakauppadirektiivissä että digitaalista sisältöä koskevassa direktiivissä¹¹ varmistetaan, että kuluttajille toimitetaan ohjelmistopäivityksiä, jotta tuote pysyy sopimuksenmukaisena sopimuksen voimassaolon ajan tai vaihtoehtoisesti niin kauan kuin kuluttaja voi kohtuudella odottaa.

Niissä ei kuitenkaan käsitellä tuotteiden vertailtavuutta myyntipisteessä ohjelmistopäivitysten saatavuuden perusteella. Tässä ehdotuksessa säädetään velvollisuudesta ilmoittaa kuluttajille ennen sopimuksen tekemistä ohjelmistopäivitysten saatavuudesta ja ajanjaksosta, jona tuottaja sitoutuu toimittamaan niitä, jos tuottaja antaa nämä tiedot. Jos olemassa on jo kaupallinen kestävyystakuu, joka on voimassa yli kaksi vuotta, elinkeinonharjoittajien tiedonantovelvollisuus koskee ainoastaan ohjelmistopäivityksiä, joiden kesto ylittää kaupallisen kestävyystakuun voimassaolon, jotta vältetään antamasta tarpeettomia tietoja kuluttajille.

Koska tällä ehdotuksella muutetaan voimassa olevia EU:n kuluttajalainsäädäntöä koskevia direktiivejä, sen säännökset voivat perustua EU:n nykyisen kuluttajalainsäädännön kaikkiin täytäntöönpanomekanismeihin, joita on äskettäin vahvistettu täytäntöönpanon valvonnan parantamista ja nykyaikaistamista koskevalla direktiivillä¹², edustajakanteita koskevalla direktiivillä¹³ ja tarkistetulla kuluttajansuojayhteistyöstä annetulla asetuksella¹⁴.

1.3. Yhdenmukaisuus EU:n muiden politiikkojen kanssa

Tällä ehdotuksella muutettavia kahta kuluttajansuojadirektiiviä sovelletaan tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta kaikilla talouden sektoreilla. Koska ne ovat yleisluonteisia, niitä sovelletaan moniin elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiin liiketoimiin, jotka voivat kuulua myös muun eri aloilla sovellettavan yksityiskohtaisemman EU:n lainsäädännön piiriin. Unionin lainsäädännön eri välineiden välistä vuorovaikutusta säännellään *lex specialis* -

direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 1).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2161, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/6/EY, 2005/29/EY sekä 2011/83/EU muuttamisesta unionin kuluttajansuojasääntöjen täytäntöönpanon valvonnan parantamisen ja nykyaikaistamisen osalta (EUVL L 328, 18.12.2019, s. 7).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2020/1828, annettu 25 päivänä marraskuuta 2020, kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi nostettavista edustajakanteista ja direktiivin 2009/22/EY kumoamisesta (EUVL L 409, 4.12.2020, s. 1).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).

periaatteen mukaisesti. Periaatteen mukaan yleisiä kuluttajansuojadirektiivejä sovelletaan aina, kun elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiin liiketoimiin liittyviä asioita koskevia näkökohtia ei säännellä tarkemmin EU:n lainsäädännössä. Näin ollen yleiset kuluttajansuojadirektiivit toimivat ”turvaverkkona”, jolla täydennetään ja paikataan unionin alakohtaista lainsäädäntöä ja varmistetaan näin, että kaikilla aloilla voidaan pitää yllä korkeatasoista kuluttajansuojaa.

Tätä ehdotusta täydennettäisiin kahdella muulla EU:n tason aloitteella: ympäristövaihteita koskeva aloite ja kestäviä tuotteita koskeva aloite. Ympäristövaihteita koskevan aloitteen tavoitteena on ottaa käyttöön lisävaatimuksia, jotka koskevat tuotteisiin ja organisaatioihin liittyviä ympäristövaihteita, kun yritykset esittävät niitä kuluttajille ja muille yrityksille.

Kestäviä tuotteita koskeva aloite perustuu nykyiseen ekologista suunnittelua koskevaan direktiiviin¹⁵, jotta EU:ssa myytävälle tuotteelle voidaan asettaa kestävyysvaatimuksia. Nämä kolme aloitetta ovat keskenään johdonmukaisia ja toisiaan täydentäviä.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Kuluttajansuoja kuuluu EU:n ja sen jäsenmaiden yhteiseen toimivaltaan (”jaettu toimivalta”). Kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 169 artiklassa määrätään, EU myötävaikuttaa kuluttajien taloudellisten etujen suojaamiseen sekä edistää kuluttajien oikeutta tiedonsaantiin ja koulutukseen kuluttajien etujen valvomiseksi. Tämä ehdotus perustuu 114 artiklaan, joka 169 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti muodostaa oikeusperustan sellaisten toimenpiteiden hyväksymiselle, jotka edistävät 169 artiklan tavoitteiden saavuttamista sisämarkkinoiden toteuttamisen yhteydessä.

Sen lisäksi, että ehdotuksella pyritään sisämarkkinoihin ja kuluttajansuojaan liittyviin tavoitteisiin, sillä pyritään myös ympäristönsuojelun korkeaan tasoon avaamalla mahdollisuuksia kiertotaloudelle ja puhtaalle ja vihreälle taloudelle. Koska nämä ympäristöhyödyt täydentävät kuluttajansuojaa ja sisämarkkinoiden toteuttamista koskevia ensisijaisia tavoitteita, sisämarkkinoiden toteutumista koskeva SEUT-sopimuksen 114 artikla on edelleen tarkoituksenmukainen oikeusperusta, kun otetaan asianmukaisesti huomioon SEUT-sopimuksen 169 artikla.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Tällä ehdotuksella muutetaan EU:n kuluttajansuojasääntöjä, joiden antaminen on katsottu tarpeelliseksi ja toissijaisuusperiaatteen mukaiseksi. Sisämarkkinoiden toimintaa ei voida parantaa pelkästään kansallisilla laeilla. EU:n kuluttajansuojasääntöjen merkitys kasvaa, kun sisämarkkinat syvenevät ja kuluttajakauppa EU:n jäsenvaltioiden välillä lisääntyy. Ehdotetuilla muutoksilla puututaan EU:n laajuisiin ongelmiin, joilla on samat syyt. Näin ollen vain EU:n tasolla toteutetut toimet ovat tehokkaita.

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

Rajatyöttävän kaupan volyymi ja intensiteetti ovat EU:ssa niin suuria, että jäsenvaltioiden epäyhtenäiset tai pelkästään toisistaan poikkeavat toimintapolitiittiset valinnat vaikuttavat sisämarkkinoiden tehokkaaseen toimintaan. Lisäksi elinkeinonharjoittajat voivat tavoittaa kuluttajia yli jäsenvaltioiden rajojen. Tämä voi aiheuttaa ongelmia, joita kansalliset lainsäätäjät ja sääntelyviranomaiset eivät pysty ratkaisemaan asianmukaisesti toimimalla yksin.

Jos EU:n tason toimia ei toteuteta, kansalliset aloitteet, jotka tuovat kuluttajille ja kansallisille markkinoille tiettyjä etuja, voivat kuitenkin johtaa sisämarkkinoiden pirstoutumiseen, mikä puolestaan aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ja nostaa säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Direktiivillä 2005/29/EY yhdenmukaistetaan kaikilta osin kansalliset säännöt, jotka koskevat kuluttajien taloudellista etua vahingoittavia sopimattomia kaupallisia menettelyjä. Direktiivissä 2011/83/EU säädetään periaatteessa ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja koskevien sääntöjen täydestä yhdenmukaistamisesta.

Näiden direktiivien soveltamisalaan kuuluva uusi kansallinen lainsäädäntö olisi ristiriidassa kaikilta osin yhdenmukaistetun oikeudellisen kehyksen kanssa. Tämä ehdotus auttaa lieventämään kansallisten viranomaisten vaikeuksia panna täytäntöön direktiivin 2005/29/EY nykyisiä periaatteisiin perustuvia sääntöjä esimerkiksi harhaanjohtavien ympäristöväitteiden, ennenaikaiseen vanhenemiseen liittyvien menettelyjen ja läpinäkymättömien kestävyysmerkintöjen ja kestävyystietojen välineiden kaltaisilla monimutkaisilla aloilla. Kuluttajansuojan tehokkuutta voitaisiin lisätä EU:ssa täsmentämällä tarkemmin, milloin ja miten tällaisia menettelyjä pidettäisiin sopimattomina.

Tällä ehdotuksella muutetaan myös direktiiviä 2011/83/EU edellyttämällä, että elinkeinonharjoittajat antavat tietoja tuotteiden kestävydestä ja korjattavuudesta ennen sopimuksen tekemistä sen varmistamiseksi, että kuluttajat voivat tehdä paremmin tietoon perustuvia ostopäätöksiä. Näin varmistetaan, että kuluttajat voivat hyötyä tällaisesta tiedosta ostaessaan tuotteita sisämarkkinoilla.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksen toimenpiteet ovat oikeassa suhteessa tavoitteisiin, jotka koskevat kuluttajien mahdollisuutta tehdä tietoon perustuvia ostopäätöksiä, kestävästä kulutuksesta edistämistä, sellaisten elinkeinonharjoittajien sopimattomien kaupallisten menettelyjen poistamista, jotka aiheuttavat vahinkoa kestäväälle taloudelle ja johdattavat kuluttajat luopumaan kestävästä kulutusvalinnoista, sekä EU:n kuluttajansuojasääntöjen paremman ja johdonmukaisemman soveltamisen varmistamista.

Vaatus antaa tietoja yli kahden vuoden pituisesta tuottajan kaupallisesta kestävyystakuusta on tarpeen vain silloin, kun tuottaja asettaa nämä tiedot elinkeinonharjoittajan saataville. Lisäksi energiaa käyttävien tavaroiden osalta kuluttajille olisi tiedotettava myös siitä, että tuottaja ei ole asettanut kyseisiä tietoja saataville. Elinkeinonharjoittajiin sovelletaan tätä vaatimusta ainoastaan sellaisten energiaa käyttävien tavaroiden osalta, joiden kestävyys voidaan arvioida luotettavasti ja joista kuluttajat ovat eniten kiinnostuneita saamaan nämä tiedot.

Digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden osalta edellytetään *saatavilla olevia ohjelmistopäivityksiä koskevien tietojen* antamista ainoastaan silloin, kun päivityksiä toimitetaan tuottajan kaupallisen kestävyystakuun voimassaoloa kauemmin ja kun tuottaja

antaa tällaiset tiedot elinkeinonharjoittajalle. Lisäksi tällaiset tiedot olisi annettava vain, jos kyseessä olevat digitaaliset elementit toimitetaan kertatoimituksena.

Digitaalisten palvelujen ja digitaalisen sisällön osalta edellytetään *saatavilla olevia ohjelmistopäivityksiä koskevien tietojen* antamista ainoastaan, jos palveluntarjoaja antaa tällaiset tiedot elinkeinonharjoittajalle, kun palveluntarjoaja on eri toimija kuin elinkeinonharjoittaja. Lisäksi tällaiset tiedot olisi annettava vain, jos kyseessä oleva digitaalinen palvelu tai sisältö toimitetaan kertatoimituksena.

Tuotteiden korjattavuutta koskevien tietojen antamista korjattavuuspistemäärän tai muiden korjausta koskevien tietojen avulla edellytetään myyntipisteessä vain, jos kyseiselle tuotteelle on EU:n lainsäädännössä jo vahvistettu korjattavuuspistemäärä tai jos tuottaja asettaa saataville muita korjausta koskevia tietoja. Jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla, elinkeinonharjoittajilla ei ole velvollisuutta ilmoittaa niitä kuluttajille myyntipisteessä.

On odotettavissa, että *kielto käyttää yleisiä ympäristöväitteitä kuluttajille suunnatussa markkinoinnissa* tuo merkittäviä etuja kuluttajille ja vähentää samalla elinkeinonharjoittajien taakkaa. Elinkeinonharjoittajat voivat esittää yleisiä ympäristöväitteitä, jos tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien erinomainen ympäristönsuojelullinen taso voidaan osoittaa asetuksen (EY) N:o 66/2010 (EU-ympäristömerkki) mukaisesti, jäsenvaltioiden virallisesti tunnustetuilla ympäristömerkkijärjestelmillä asetuksen (EY) N:o 66/2010 11 artiklan mukaisesti tai muun sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti.

On odotettavissa, että myös *kielto esittää koko tuotetta koskeva ympäristöväite silloin, kun väite tosiasialla koskee vain tuotteen osaa*, tuo merkittäviä etuja kuluttajille ja selkeyttää samalla elinkeinonharjoittajia koskevia sääntöjä ja varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset niiden kesken. Se antaa elinkeinonharjoittajille mahdollisuuden jatkaa tuotteen tiettyä osaa koskevien ympäristöväitteiden esittämistä, kunhan kuluttajalle tehdään selväksi, että väite koskee tiettyä osaa eikä koko tuotetta.

Tuotteiden ennen aikaiseen vanhenemiseen liittyvien menettelyjen kieltäminen on kohdennettu tiettyihin ja tarkoin määriteltyihin olemassa oleviin menettelyihin, ja sen tarkoituksena on varmistaa oikeusvarmuus elinkeinonharjoittajien kannalta ja helpottaa täytäntöönpanoa, koska täytäntöönpanoviranomaisten ei edellytetä todistavan, että tuote on suunniteltu vanhenemaan ennen aikaisesti, jotta voidaan edistää uuden mallin ostamista.

- **Toimintatavan valinta**

Koska tällä ehdotuksella muutetaan kahta olemassa olevaa direktiiviä, tarkoituksenmukaisin säädöstyyppeiksi on direktiivit.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Vuonna 2017 tehtiin EU:n kuluttaja- ja markkinointilainsäädännön ja kuluttajanoikeusdirektiivin toimivuustarkastus ja arviointi. Saadut tulokset viittasivat ensisijaisesti tarpeeseen parantaa tietoisuutta säännöistä ja niiden täytäntöönpanoa sekä kuluttajien mahdollisuuksia hakea hyvitystä, jotta voimassa olevaa lainsäädäntöä voitaisiin hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla, ja toivat esiin joitakin digitalisaatiosta johtuvia välttämättömiä muutoksia.

Koska tarkoituksena oli keskittyä täytäntöönpanoon ja digitalisaatioon, tarkkoja päätelmiä ei tehty EU:n kuluttajalainsäädännön vaikutuksesta kestäväan kulutukseen, mutta asia sai lisää poliittista painoarvoa muutamaa vuotta myöhemmin, kun Euroopan vihreän kehityksen ohjelma julkistettiin. Direktiivissä hyödynnetään kuitenkin vuonna 2017 kerättyjä havaintoja ja päätelmiä aina, kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista¹⁶.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Ehdotusta valmistellessaan komissio kuuli sidosryhmiä seuraavien kanavien kautta:

- alustavan vaikutustenarvioinnin palautemekanismi
- julkinen verkkokuuleminen
- keskeisten sidosryhmien kohdennetut kuulemiset, joihin kuului noin 150 perusteellista aloitteen tärkeimpien kohderyhmien haastattelua. Näitä kohderyhmiä olivat kansalliset viranomaiset, EU:n ja kansalliset liike-elämän järjestöt sekä EU:n ja kansalliset kuluttajajärjestöt
- tietokoneavusteiset puhelinhaastattelut, joihin osallistui yli 100 yritystä
- kuluttajille suunnattu verkkokysely, johon osallistui lähes 12 000 kuluttajaa kaikissa EU-maissa
- neljä asiantuntijatyöpajaa eri sidosryhmien kanssa.

Avoin julkinen verkkokuuleminen

Avoimessa julkisessa kuulemisessa todettiin, että tuotteita koskevien ympäristöväitteiden luotettavuuden todentaminen oli suurin este kuluttajien paremmalle osallistumiselle vihreään siirtymään ja kestävämmälle kulutuskäyttäytymiselle. Kuluttajajärjestöt pitivät tätä esteenä liike-elämän järjestöjä todennäköisemmin.

Useimmat vastaajat olivat kokeneet tuotteen odottamattoman vikaantumisen kolmen viime vuoden aikana. Ongelmallisimmiksi todettiin tieto- ja viestintätekniikan tuotteet, joiden jälkeen tulivat pienet kodinkoneet sekä vaatteet ja jalkineet.

”Tiedot tuotteen korjattavuudesta” yksilöitiin vaihtoehdoksi, joka todennäköisimmin antaa kuluttajille mahdollisuuden valita kestävämpiä tuotteita ja osallistua kiertotalouteen. Tätä vaihtoehtoa kannattivat voimakkaasti viranomaiset ja kansalaiset, toisin kuin yritykset tai liike-elämän järjestöt, jotka sen sijaan kannattivat ”tuotteen elinkaaren ympäristö- ja ilmastojalanjälkeä koskevien tietojen antamista”. Tämä luokiteltiin myös yleisesti toiseksi parhaaksi vaihtoehdoksi.

Parempien tietojen antaminen tuotteiden kestävyystä tai elinkaaresta katsottiin parhaaksi vaihtoehdoksi lisätä kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia vihreään siirtymään. Kuluttajajärjestöt ja kansalaiset kannattivat voimakkaasti tätä vaihtoehtoa, toisin kuin yritykset tai liike-elämän järjestöt, jotka kannattivat ”tietoisuuden lisäämistä kuluttajien roolista kiertotaloudessa ja vihreässä siirtymässä”.

¹⁶

Kuluttaja- ja markkinointilainsäädännön toimivuustarkastuksen ja kuluttajanoikeusdirektiivin arvioinnin tulokset:
<https://ec.europa.eu/newsroom/just/items/59332>

Kohdennettu kuuleminen

Kohdennetussa kuulemisessa, jonka tarkoituksena oli täydentää verkossa järjestetyssä avoimessa julkisessa kuulemisessa kerättyä palautetta, lähes kaikki sidosryhmät (paitsi toimialaa edustavat sidosryhmät) olivat yhtä mieltä siitä, että kuluttajille ei anneta tai heillä ei ole mahdollisuutta saada riittävästi tietoa i) tuotteiden ympäristövaikutuksista, ii) tavaroiden elinkaaresta, iii) tuotekohtaisista ominaisuuksista, jotka voivat johtaa ennenaikaiseen vikaantumiseen, ja iv) korjauspalvelujen, varaosien ja ohjelmistopäivitysten saatavuudesta.

Useimmat kuluttajajärjestöt katsoivat, että kuluttajat joutuvat ”viherpesun” kohteeksi ja että ”ennenaikaista vanhenemista” esiintyy jossain määrin. Toimialan edustajat olivat yleensä eri mieltä. Useimmat sidosryhmät pitivät myös kestävyysmerkintöjen käytön lisäämistä ongelmana.

Tietokoneavusteinen puhelinhaastattelu

Valmistajia ja vähittäiskauppiaita pyydettiin ilmoittamaan organisaatioonsa kohdistuvien erilaisten oikeudellisten vaatimusten käyttöönoton vaikutukset ja kustannukset. Kunkin vaatimuksen osalta saatiin seuraavat vastaukset:

- Vaikutuksiltaan tehokkain ja kallein vaihtoehto olisi ”tietojen antaminen tuotteen suunnitteluun liittyvistä seikoista, jotka voivat aiheuttaa tuotteen ennenaikaisen vikaantumisen”.
- Vaikutuksiltaan tehottomin olisi ”tehokkaampi kuluttajansuoja suunniteltuja (tarkoituksellisia) vanhenemiseen liittyviä menettelyjä vastaan”.
- Kustannuksiltaan vähäisimmät vaihtoehdot olisivat ”velvollisuus antaa tietoja kaupallisen takuun kestosta kaikkien tuotteiden osalta” ja ”velvollisuus ilmoittaa kuluttajalle nimenomaisesti, että tietylle tuotteelle ei anneta kaupallista kestävyystakuuta”.

Kuluttajille suunnattu verkkokysely

Kyselyn mukaan kuluttajat näyttävät olevan valmiita osallistumaan vihreään siirtymään. Useimmat vastaajat olivat haluttomia maksamaan (esim. sovelluksen kautta) ”kestävien tavaroiden” kestävyyttä ja korjattavuutta koskevista tiedoista. Noin puolet vastaajista ilmoitti olevansa halukkaita maksamaan lisähintaa alkuperäisen hinnan lisäksi tuotteesta, joka kestää kauemmin ilman korjaustarvetta, ja vastaava osa sanoi olevansa valmis maksamaan lisämaksun samanlaisesta tuotteesta, joka kestää kauemmin vähäisin tai kohtuullisin korjauksin. Vielä suurempi osa ilmoitti olevansa valmis maksamaan lisämaksun samanlaisesta tuotteesta, jolla on korjauskustannukset kattava kaupallinen takuu. ”Ympäristöystävällisten tuotteiden korkeampana pidetty hinta” todettiin suurimmaksi esteeksi, joka estää kuluttajia omaksumasta kestävämpiä käyttäytymismalleja, ja ”parempien tietojen antaminen tuotteiden kestävydestä tai elinkaaresta” ja ”parempien tietojen antaminen kuluttajille tuotteen elinkaaren aikaisesta ympäristö- ja ilmastojalanjäljestä” yksilöitiin tehokkaimmiksi vaihtoehtoiksi, joilla kuluttajia voidaan auttaa valitsemaan ympäristön kannalta kestävämpiä tuotteita.

Asiantuntijoiden työpajat

1. työpaja

Työpajassa kerättiin näkemyksiä **ongelmien laajuudesta** ja **esimerkkejä tehokkaista toimista**. Se vahvisti monet kuulemisen muilta osa-alueilta saadut havainnot. Yleisesti oltiin yhtä mieltä siitä, että viherpesua tapahtuu ja että tuotteiden kestävyyttä koskevien tietojen saaminen voi olla vaikeaa. Epäiltiin, että tuotteet on tarkoituksellisesti suunniteltu vikaantumaan ennen aikaisesta.

2. työpaja

Työpajassa kerättiin **toimialajärjestöjen** näkemyksiä siitä, miten digitaalisia keinoja voidaan käyttää tuotetietojen antamiseen. Se korosti joitakin mahdollisuuksia, joita digitaaliset välineet (esim. QR-koodit ja sähköiset merkinnät) tarjoavat pakollisten tuotetietojen välittämiseen ja tuotemerkintöjen yksinkertaistamiseen.

Työpajassa tuotiin myös esiin joitakin haasteita, erityisesti pk-yrityksille, jotka saattavat tarvita taloudellista tukea näiden välineiden käyttöönottoon, sekä haavoittuvassa asemassa oleville kuluttajille, joilla ei ole mahdollisuutta tai jotka eivät osaa käyttää niitä.

3. työpaja

Työpajassa kerättiin palautetta mahdollisista **vaihtoehtoista eri ongelmien ratkaisemiseksi**. Työpajan osanottajat toistivat useita samoja seikkoja, jotka oli tuotu esille aiemmissa kuulemisissa, ja vahvistivat kannattavansa tiettyjä tarkasteltavina olevia toimintavaihtoehtoja.

4. työpaja

Työpajassa kerättiin **kuluttajansuojaviranomaisten** näkemyksiä täytäntöönpanoon liittyvistä haasteista. Osallistujat korostivat, että suunniteltua vanhenemista koskevan aikomuksen osoittaminen on vaikeaa.

Viranomaiset totesivat, ettei niillä ole teknistä asiantuntemusta ympäristöväitteiden täytäntöönpanon valvomiseksi, ja ne olivat erimielisiä siitä, onko sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin nykyisten sääntöjen täytäntöönpano tehokasta.

• Vaikutustenarviointi

Tämä ehdotus perustuu vaikutustenarviointiin¹⁷. Komission sääntelyntarkastelulautakunta antoi 5. helmikuuta 2021 ensin kielteisen lausunnon, jossa se kommentoi vaikutustenarviointia kattavasti.

Sen jälkeen, kun alkuperäistä luonnosta oli tarkistettu merkittävästi, lautakunta antoi 17. syyskuuta 2021 myönteisen lausunnon ja esitti lisähuomautuksia¹⁸. Vaikutustenarvioinnin liitteessä I selostetaan, miten sääntelyntarkastelulautakunnan huomautukset otettiin huomioon.

Vaikutustenarvioinnissa yksilöidään kaksi ongelmaa, jotka on jaettu useisiin alaongelmiin. Havaitut kaksi ongelmaa ovat seuraavat:

- 1) Kuluttajilla ei ole myyntipisteessä käytettävissä luotettavia tietoja, jotta he voisivat tehdä ympäristön kannalta kestäviä kulutusvalintoja.

¹⁷ SWD(2022) 82

¹⁸ SEC(2022) 165

- 2) Kuluttajat kohtaavat harhaanjohtavia kaupallisia menettelyjä, jotka liittyvät tuotteiden kestävyYTEEN.

Ongelma 1 jaotellaan edelleen seuraaviin alaongelmiin:

- 1.1) Tuotteiden ympäristöominaisuuksia koskevien luotettavien tietojen puute
- 1.2) Tavaroiden elinkaarta koskevien luotettavien tietojen puute
- 1.3) Tuotteiden korjattavuutta koskevien luotettavien tietojen puute

Ongelma 2 jaotellaan edelleen seuraaviin alaongelmiin:

- 2.1) Kuluttajille myydään tuotteita, jotka eivät kestä niin kauan kuin ne voisivat kestää tai kuin kuluttajat odottavat niiden kestävän (”ennenaikainen vanheneminen”)
- 2.2) Yritykset esittävät kuluttajille epäselviä tai puutteellisesti perusteltuja ympäristöväitteitä (”viherpesu”)
- 2.3) Kuluttajat kohtaavat kestävyysmerkintöjä ja digitaalisia tietovälineitä, jotka eivät aina ole avoimia tai uskottavia.

Kutakin yksittäistä alaongelmaa varten harkittiin useita toimintavaihtoehtoja. Näiden ongelmien ratkaisemiseksi ehdotettiin seuraavien viiden parhaan toimintavaihtoehdon yhdistelmää useita perusteita koskevan analyysin, jota täydennettiin (osittaisella) kustannus-hyötyanalyysillä, ja eri vaihtoehtojen oikeasuhteisuuden laadullisen arvioinnin perusteella:

- 1) annetaan tietoja tuottajan kaupallisen kestävyystakuun saatavuutta koskevien tietojen saatavuudesta tai puuttumisesta sekä ajanjaksosta, jona ilmaisia ohjelmistopäivityksiä toimitetaan (ratkaisu alaongelmaan 1.2)
- 2) annetaan korjattavuuspistemäärä tai muita korjausta koskevia tietoja, jos tämä on tarpeen tai niitä on saatavilla (ratkaisu alaongelmaan 1.3)
- 3) kielletään tietyt ennenaikaiseen vanhenemiseen liittyvät tunnistetut menettelyt (ratkaisu alaongelmaan 2.1)
- 4) kielletään perusteettomat yleiset tai epämääräiset ympäristöväitteet ja asetetaan kriteerit ympäristöväitteiden oikeudenmukaisuuden arvioimiseksi, jotta varmistetaan, että ne ovat kuluttajien kannalta avoimia ja uskottavia (ratkaisu alaongelmaan 2.2)
- 5) asetetaan kriteerit kestävyysmerkintöjen ja digitaalisten tietovälineiden oikeudenmukaisuuden arvioimiseksi, jotta varmistetaan, että ne ovat kuluttajien kannalta avoimia ja uskottavia (ratkaisu alaongelmaan 2.3).

Alaongelma 1.1 (tuotteiden ympäristöominaisuuksia koskevien luotettavien tietojen puute)

Katsottiin, että ympäristöominaisuuksia koskevien pakollisten tietovaatimusten käyttöönotto olisi parasta toteuttaa alakohtaisella lainsäädännöllä, koska kyseiset ominaisuudet eroavat tuoteluokittain huomattavasti toisistaan. Vaikutustenarvioinnissa ei sen vuoksi ehdotettu parhaaksi arvioitua toimintavaihtoehtoa tämän alaongelman ratkaisemiseksi.

Alaongelma 1.2 (tavaroiden elinkaarta koskevien luotettavien tietojen puute)

Parhaaksi arvioidulla vaihtoehdolla varmistettaisiin, että kuluttajat saavat parempia tietoja ostamiensa tuotteiden kestävydestä, koska tuottajan kaupallinen kestävyystakuu on erinomainen arvio tavarankestävyydestä.

Lisäksi elinkeinonharjoittajien velvollisuus ilmoittaa kuluttajalle takuun kestosta tai takuun mahdollisesta puuttumisesta kannustaisi elinkeinonharjoittajia kilpailemaan tällaisten takuiden antamisesta ja kestosta, mikä edistäisi välillisesti elinkaareltaan pidempien tuotteiden valmistusta.

Toinen vaihtoehto, jota harkittiin tämän alaongelman ratkaisemiseksi, oli velvollisuus ilmoittaa kuluttajille tavaroiden odotetusta käyttöiästä. Sitä ei kuitenkaan valittu, koska odotetun käyttöiän laskemista vakioidulla tavalla ei pidetty mahdollisena kaikille soveltamisalaan kuuluville tuotetyypeille.

Alaongelma 1.3 (tuotteiden korjattavuutta koskevien luotettavien tietojen puute)

Parhaaksi arvioidulla toimintavaihtoehdolla varmistettaisiin, että kuluttajat saavat myyntipisteessä luotettavaa tietoa tavarankorjattavuudesta korjattavuuspistemäärän perusteella, jos sellainen on olemassa kyseiselle tuoteluokalle ja jos tämä on pakollista unionin lainsäädännön mukaan.

Jos korjattavuuspistemäärää ei sovelleta tai sitä ei ole saatavilla, tällä vaihtoehdolla varmistettaisiin, että kuluttajille annetaan muita korjausta koskevia tietoja (jos niitä on saatavilla), kuten varaosien (mukaan lukien menettely niiden tilaamiseksi) tai korjausoppaiden saatavuus.

Alaongelma 2.1 (tuotteet, jotka eivät kestä niin kauan kuin niiden pitäisi)

Parhaaksi arvioidulla vaihtoehdolla varmistettaisiin, että kuluttajia suojellaan paremmin sellaisilta tavaroilta tai palveluilta, joita markkinoidaan ilmoittamatta, että ne on suunniteltu vanhenemaan aikaisemmin kuin kuluttaja voi odottaa.

Tiettyjen menettelyjen nimeäminen ennen aikaiseen vanhenemiseen liittyviksi menettelyiksi helpottaa kuluttajansuojaviranomaisten täytäntöönpanotyötä.

Toinen vaihtoehto tämän alaongelman ratkaisemiseksi oli näytön kerääminen valtuutettujen elinten havaitsemista tuotteiden ennen aikaisista vioista. Tätä vaihtoehtoa ei kuitenkaan valittu, koska sen ei katsottu tuovan merkittäviä etuja kuluttajille.

Alaongelma 2.2 (epäselvät tai perusteettomat ympäristöväitteet)

Parhaaksi arvioidulla vaihtoehdolla varmistettaisiin, että kuluttajia suojellaan viherpesulta, koska tällaisia väitteitä esittävien on täytettävä tietyt vaatimukset. Se helpottaisi myös kuluttajansuojaviranomaisten suorittamaa täytäntöönpanoa.

Alaongelma 2.3 (epäselvät/perusteettomat kestävyysmerkinnät / digitaaliset tietovälineet)

Parhaaksi arvioidulla vaihtoehdolla varmistettaisiin, että tällaisilla merkinnöillä ja välineillä suojellaan kuluttajia harhaanjohtamiselta.

Toinen vaihtoehto tämän alaongelman ratkaisemiseksi oli EU:n elimen kestävyysmerkinnöille ja digitaalisille tietovälineille antama ennakkohyväksyntä. Tätä vaihtoehtoa ei kuitenkaan valittu, koska elinkeinonharjoittajille aiheutuvaa rasitetta pidettiin kohtuuttomana.

Parhaaksi arvioitujen toimintavaihtoehtojen yhdistelmän odotetaan parantavan kuluttajien hyvinvointia vähintään **12,5–19,4 miljardilla eurolla** 15 vuoden aikana (keskimäärin noin **miljardilla eurolla** vuodessa). Siitä on hyötyä myös ympäristölle, sillä 15 vuoden aikana säästetyn hiilidioksidin kokonaismääräksi arvioidaan ainakin **5–7 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia**. Samaan aikaan yritysten on tehtävä sopeutustoimia, joiden odotetaan **maksavan 9,1–10,4 miljardia euroa**. Tämä tarkoittaa keskimäärin **556–568 euron** kertaluonteista kustannusta **yritystä kohti**, minkä jälkeen vuotuiset toistuvat kustannukset ovat tarkastelujaksolla **64–79 euroa**. Toisaalta yrityksille koituu myös erittäin merkittäviä tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviä etuja, sillä tällä hetkellä kuluttajia harhaan johtavat yritykset joutuisivat mukauttamaan käytäntöjään aidosti kestäviin käytäntöihin. Julkishallintojen kannalta parhaaksi arvioitujen vaihtoehtojen **täytäntöönpanon** odotetaan maksavan keskimäärin noin **440 000–500 000 euroa** vuodessa jäsenvaltiota kohden.

Jotta varmistettaisiin täysi yhdenmukaisuus muiden valmisteilla olevien komission aloitteiden kanssa, päätettiin, että joitakin vaikutustenarvioinnissa parhaiksi arvioiduista toimintavaihtoehtoista, joilla puututaan alaongelmaan 2.2 (epäselvät tai perusteettomat ympäristövaihteet) ja alaongelmaan 2.3 (epäselvät/perusteettomat kestävyysmerkinnät / digitaaliset tietovälineet), ei panna täytäntöön tällä aloitteella vaan muilla aloitteilla.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Vuonna 2017 julkaistu toimivuustarkastuskertomus osoitti, että EU:n yleinen kuluttajalainsäädäntö ei aiheuta erityisen suurta rasitusta absoluuttisesti mitattuna eikä verrattuna EU:n muihin sääntelyaloihin¹⁹. Kun otetaan huomioon EU:n lainsäädännön tarjoamat edut kuluttajien suojelun ja sisämarkkinoiden edistämisen kannalta, arvioinneissa todettiin, että rasitusta voidaan vähentää vain vähän.

Koska tarkoitus oli keskittyä täytäntöönpanoon ja digitalisointiin, erityisiä päätelmiä ei tehty siitä, miten EU:n kuluttajalainsäädäntö edistää kestävästä kulutuksesta. Tämä direktiivi perustuu kuitenkin toimivuustarkastuksessa kerättyihin havaintoihin ja päätelmiin aina, kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksessa noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 38 artiklaa, jonka mukaan EU:ssa on oltava korkeatasoinen kuluttajansuoja. Tämä varmistetaan

- a) parantamalla myyntipisteessä annettavien kestävyyttä ja korjattavuutta koskevien tietojen luotettavuutta ja
- b) puuttamalla viherpesuun liittyviin harhaanjohtaviin kaupallisiin menettelyihin ja epäluotettavien ja läpinäkymättömien kestävyysmerkintöjen ja kestävyystietojen koskevien välineiden käyttöön sekä ennen aikaiseen vanhenemiseen.

¹⁹ Ks. lisätietoja toimivuustarkastusta koskevan raportin luvusta 6.2.4.
<https://ec.europa.eu/newsroom/just/items/59332>

Sen selventäminen, mikä on sopimaton kaupallinen menettely ympäristöväitteiden esittämisen, kestävyysmerkintöjen ja kestävyystietoja koskevien välineiden käytön ja ennen aikaisen vanhenemisen osalta, edistää perusoikeuskirjan 16 artiklan täytäntöönpanoa, sillä siinä taataan elinkeinovapaus unionin oikeuden sekä kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti.

Koska ehdotuksessa annetaan kuluttajille mahdollisuus tehdä ympäristön kannalta kestävämpiä ostopäätöksiä, siinä kunnioitetaan perusoikeuskirjan 37 artiklassa vahvistettua oikeutta korkeatasoiseen ympäristönsuojeluun ja ympäristön laadun parantamiseen.

4. VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Täytäntöönpanosuunnitelmat sekä seuranta-, arviointi- ja raportointijärjestelyt**

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta viimeistään viiden vuoden kuluttua sen antamisesta. Kertomuksessa arvioidaan direktiivin soveltamista.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Koska ehdotuksessa esitetään muutoksia kahteen voimassa olevaan direktiiviin, jäsenvaltioiden olisi joko toimitettava komissiolle kansallisten sääntöjen täsmälliset muutokset tai jos tällaisia muutoksia ei ole tehty, selitettävä, millä kansallisen lainsäädännön säännöksellä ehdotuksessa esitetyt muutokset on jo pantu täytäntöön.

- **Ehdotukseen sisältyvien sääntöjen yksityiskohtaiset selitykset**

1 artikla – muutokset direktiiviin 2005/29/EY

Ehdotuksen 1 artiklalla muutetaan direktiiviä 2005/29/EY saattamalla ajan tasalle luettelo tuotteen ominaisuuksista, joiden osalta elinkeinonharjoittajan harjoittamaa kuluttajan harhauttamista voidaan pitää harhaanjohtavana toimintana. Luetteloon toimista, joita on pidettävä harhaanjohtavina, sisällytetään myös kaksi uutta kaupallista menettelyä, jos ne saavat tai todennäköisesti saavat keskivertokuluttajat tekemään kaupallisen ratkaisun, jota he eivät muuten olisi tehneet. Luetteloon tiedoista, joita on pidettävä olennaisina, kun on kyse tietyistä kaupallisista menettelyistä, ja joiden ilmoittamatta jättäminen saattaa johtaa siihen, että kyseistä kaupallista menettelyä pidetään harhaanjohtavana, lisätään yksi uusi kohta. Lisäksi luettelo kaupallisista menettelyistä, joita pidetään kaikissa olosuhteissa sopimattomina, laajennetaan koskemaan tuotteiden ennen aikaiseen vanhenemiseen ja viherpesuun liittyviä menettelyjä.

Direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 1 kohdassa olevaa luetteloa tuotteen ominaisuuksista, joiden osalta elinkeinonharjoittaja ei saa harhauttaa kuluttajaa, muutetaan lisäämällä siihen ”ympäristö- tai sosiaaliset vaikutukset”, ”kestävyys” ja ”korjattavuus”. Direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 2 kohtaan lisätään **kaksi uutta menettelyä**, jotka ovat harhaanjohtavina toimina pidettäviä kaupallisia menettelyjä, jos ne saavat tai todennäköisesti saavat keskivertokuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt:

- tulevaa ympäristönsuojelullista tasoa koskevan ympäristöväitteen esittäminen ilman selkeitä, objektiivisia ja todennettavissa olevia sitoumuksia ja tavoitteita sekä riippumatonta seurantajärjestelmää
- sellaisten etujen mainostaminen kuluttajille, joita pidetään merkityksellisillä markkinoilla yleisen käytännön mukaisina.

Direktiivin 2005/29/EY 7 artiklassa olevaa luetteloa tiedoista, joita on pidettävä olennaisina, kun on kyse tietyistä kaupallisista menettelyistä, ja joiden mainitsematta jättäminen saattaa johtaa siihen, että kyseistä kaupallista menettelyä pidetään harhaanjohtavana, jatketaan seuraavalla kohdalla:

- jos elinkeinonharjoittaja tarjoaa palvelua, joka vertailee tuotteita muun muassa kestävyystietoja koskevan välineen avulla, olennaisina pidetään tietoja vertailumenetelmästä, vertailun kohteena olevista tuotteista ja näiden tuotteiden toimittajista sekä toimenpiteistä tietojen pitämiseksi ajan tasalla.

Direktiivin 2005/29/EY liitteeseen I lisätään **kymmenen uutta kaupallista menettelyä**, joita on kaikissa olosuhteissa pidettävä sopimattomina:

- sellaisen kestävyysmerkinnän esittäminen, joka ei perustu sertifiointijärjestelmään tai jota viranomaiset eivät ole vahvistaneet
- sellaisen yleisen ympäristöväitteen esittäminen, jonka osalta elinkeinonharjoittaja ei pysty osoittamaan väitteen kannalta merkityksellistä, tunnustettua erinomaista ympäristönsuojelullista tasoa
- ympäristöväitteen esittäminen koko tuotetta koskevana, kun väite tosiasiallisesti koskee vain tuotteen tiettyä osaa
- sellaisten vaatimusten esittäminen elinkeinonharjoittajan tarjouksen erityispiirteenä, jotka on lailla asetettu kaikille kyseiseen tuoteluokkaan kuuluville tuotteille unionin markkinoilla
- sen ilmoittamatta jättäminen kuluttajalle, että ohjelmistopäivitys vaikuttaa kielteisesti digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden tai tällaisten tavaroiden tiettyjen ominaisuuksien käyttöön, vaikka ohjelmistopäivitys parantaisi muiden ominaisuuksien toimintaa
- tavaroiden sellaisen ominaisuuden ilmoittamatta jättäminen kuluttajalle, jonka tarkoituksena on rajoittaa tavaroiden kestävyyttä
- väite, jonka mukaan tavaralla on tietty kestävyys käyttöajan tai -asteen osalta, jos sillä ei ole sitä
- tuotteiden esittäminen korjaamisen sallivina, jos näin ei ole, tai sen ilmoittamatta jättäminen kuluttajalle, että tavaroiden korjaaminen ei ole lakisääteisten vaatimusten mukaan mahdollista
- kuluttajan kannustaminen korvaamaan tavaroiden kuluvat osat aikaisemmin kuin teknisistä syistä olisi tarpeen.
- sen ilmoittamatta jättäminen, että tavara on suunniteltu rajoittamaan toimivuuttaan, kun käytetään kuluvia osia, varaosia tai tarvikkeita, joita alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut.

2 artikla – muutokset direktiiviin 2011/83/EU

Ehdotuksen 2 artiklalla muutetaan direktiiviä 2011/83/EU siltä osin kuin on kyse ennen sopimuksen tekoa annettavista tiedoista, jotka on annettava kuluttajille etäsopimusten ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten sekä muiden kuin etäsopimusten tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjen sopimusten yhteydessä, erityisesti tavaroiden kestävyyttä ja korjattavuutta koskevien tietojen osalta.

Lisäksi sillä muutetaan direktiiviä siltä osin kuin on kyse tiedoista, joista on ilmoitettava kuluttajille välittömästi ennen tilauksen tekemistä sähköisesti tehtävien etäsopimusten yhteydessä.

Mitä tulee ennen sopimuksen tekoa kuluttajalle annettaviin tietoihin muita kuin etäsopimuksia tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyjä sopimuksia tehtäessä, direktiivin 2011/83/EU 5 artiklan 1 kohdan mukaiseen luetteloon, joka sisältää kuluttajalle selvällä ja ymmärrettävällä tavalla annettavat tiedot, lisätään kuusi uutta kohtaa.

Nämä **kuusi uutta kohtaa** ovat seuraavat:

- tiedot tuottajan kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta ja kestosta kaikenlaisten tavaroiden osalta, kun tuottaja asettaa nämä tiedot saataville
- tieto siitä, että tuottaja ei ole toimittanut tietoja tuottajan kestävyystakuun saatavuudesta energiaa käyttävien tavaroiden osalta
- sen ajanjakson olemassaolo ja kesto, jona tuottaja sitoutuu toimittamaan ohjelmistopäivityksiä digitaalisia elementtejä sisältäville tavaroille
- sen ajanjakson olemassaolo ja kesto, jona palveluntarjoaja sitoutuu toimittamaan ohjelmistopäivityksiä digitaaliselle sisällölle ja digitaalisille palveluille
- tavarankorjattavuuspistemäärä, jota sovelletaan unionin lainsäädännön nojalla
- muut korjausta koskevat tiedot, jos unionin tasolla ei ole saatavilla korjattavuuspistemäärää, kuten tiedot varaosien ja korjausoppaan saatavuudesta.

Mitä tulee ennen sopimuksen tekoa kuluttajille annettaviin tietoihin etäsopimuksia ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtäviä sopimuksia tehtäessä, samat kuusi kohtaa lisätään direktiivin 2011/83/EU 6 artiklan 1 kohdan luetteloon (kuluttajalle selvällä ja ymmärrettävällä tavalla annettavat tiedot).

Mitä tulee tietoihin, jotka on ilmoitettava kuluttajille välittömästi ennen tilauksen tekemistä sähköisesti tehtävien etäsopimusten yhteydessä, tiedot tuottajan kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta ja kestosta (tai siitä, että energiaa käyttävien tavaroiden tapauksessa tällaisia tietoja ei ole toimitettu) lisätään direktiivin 2011/83/EU 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavien tietojen luetteloon.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja tiedottamista**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,²⁰

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jotta voidaan torjua sopimattomia kaupallisia menettelyjä, jotka estävät kuluttajia tekemästä kestäviä kulutusvalintoja, kuten tavaroiden ennen aikaiseen vanhenemiseen liittyviä menettelyjä, harhaanjohtavia ympäristöväitteitä ("viherpesu"), läpinäkymättömiä ja epäuskottavia kestävyysmerkintöjä tai kestävyystietoja koskevia välineitä, unionin kuluttajalainsäädäntöön olisi sisällytettävä erityisiä sääntöjä. Tämä antaisi kansallisille toimivaltaisille elimille mahdollisuuden puuttua tehokkaasti tällaisiin menettelyihin. Varmistamalla, että ympäristöväitteet ovat oikeudenmukaisia, kuluttajat voivat valita tuotteita, jotka ovat ympäristön kannalta aidosti parempia kuin kilpailevat tuotteet. Tämä edistää kilpailua ympäristön kannalta kestävämpien tuotteiden kehittämiseksi ja vähentää siten kielteisiä ympäristövaikutuksia.
- (2) Nämä uudet säännöt olisi otettava käyttöön sekä muuttamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY 6 ja 7 artiklaa²¹, jotka koskevat harhaanjohtavina ja siten tapauskohtaisen arvioinnin perusteella kiellettyinä pidettäviä kaupallisia menettelyjä, että muuttamalla direktiivin 2005/29/EY liitettä I lisäämällä siihen tiettyjä

²⁰ EUVL C , , s .

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

harhaanjohtavia menettelyjä, joita pidetään kaikissa olosuhteissa sopimattomina ja siten kiellettyinä.

- (3) Jotta elinkeinonharjoittajia estettäisiin harhauttamasta kuluttajia tuotteidensa ympäristö- tai sosiaalisten vaikutusten, kestävyys- tai korjattavuuden suhteen, mukaan lukien tuotteiden yleisen esitystavan välityksellä, direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 1 kohtaa olisi muutettava lisäämällä tuotteen ympäristö- tai sosiaaliset vaikutukset, kestävyys ja korjattavuus tuotteen niiden pääominaisuuksien luetteloon, joiden osalta elinkeinonharjoittajan menettelyjä voidaan pitää harhaanjohtavina tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Myöskään elinkeinonharjoittajien antamat tiedot tuotteiden sosiaalisesta kestävyydestä, kuten työoloista, hyväntekeväisyysavustuksista tai eläinten hyvinvoinnista, eivät saisi johtaa kuluttajia harhaan.
- (4) Ympäristöväitteet, erityisesti ilmastoa koskevat väitteet, liittyvät yhä useammin tulevaan suorituskyykyyn siten, että tiettyyn päivämäärään mennessä on siirrytty hiili- tai ilmastoneutraaliuteen tai saavutettu vastaava tavoite. Tällaisilla väitteillä elinkeinonharjoittajat luovat vaikutelman, että kuluttajat edistävät vähähiilistä taloutta ostamalla niiden tuotteita. Tällaisten väitteiden oikeudenmukaisuuden ja uskottavuuden varmistamiseksi direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 2 kohtaa olisi muutettava siten, että tällaiset väitteet kielletään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen, jos niiden tukena ei ole selkeitä, objektiivisia ja todennettavissa olevia elinkeinonharjoittajan antamia sitoumuksia ja tavoitteita. Tällaisten väitteiden tueksi olisi myös luotava riippumaton seurantarjestelmä, jolla seurataan elinkeinonharjoittajan edistymistä sitoumusten ja tavoitteiden suhteen.
- (5) Toinen mahdollisesti harhaanjohtava kaupallinen menettely, joka olisi lisättävä direktiivin 2005/29/EY 6 artiklan 2 kohdan kohteena oleviin menettelyihin, on sellaisten etujen mainostaminen kuluttajille, jotka tosiasiallisesti ovat yleisen käytännön mukaisia merkityksellisillä markkinoilla. Jos esimerkiksi tietyn kemiallisen aineen puuttuminen on yleisen käytännön mukaista tietyillä tuotemarkkinoilla, sen markkinointi tuotteen erityispiirteenä voisi muodostaa sopimattoman kaupallisen menettelyn.
- (6) Tuotteiden vertailu ympäristö- tai sosiaalisten näkökohtien perusteella, myös kestävyystietoja koskevien välineiden avulla, on yhä yleisempi markkinointikeino. Sen varmistamiseksi, että tällaiset vertailut eivät johda kuluttajia harhaan, direktiivin 2005/29/EY 7 artiklaa olisi muutettava siten, että edellytetään tietojen antamista kuluttajalle vertailumenetelmästä, vertailtavista tuotteista ja näiden tuotteiden toimittajista sekä toimenpiteistä tietojen pitämiseksi ajan tasalla. Näin on tarkoitus varmistaa, että kuluttajat tekevät paremmin tietoon perustuvia kaupallisia ratkaisuja käyttäessään tällaisia palveluja. Vertailun olisi oltava puolueetonta erityisesti siten, että verrataan tuotteita, joilla on sama käyttötarkoitus, käytetään yhteistä menetelmää ja yhteisiä oletuksia sekä verrataan vertailtavien tuotteiden olennaisia ja todennettavissa olevia ominaisuuksia.
- (7) Sellaisten kestävyysmerkintöjen esittäminen, jotka eivät perustu sertifiointijärjestelmään tai joita viranomaiset eivät ole vahvistaneet, olisi kiellettävä sisällyttämällä tällaiset menettelyt direktiivin 2005/29/EY liitteen I luetteloon. Sertifiointijärjestelmän olisi täytettävä avoimuutta ja uskottavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset. Kestävyysmerkintöjen esittäminen on edelleen mahdollista ilman sertifiointijärjestelmää, jos viranomaiset vahvistavat tällaiset merkinnät, tai kun on kyse asetuksen (EU) N:o 1169/2011 35 artiklan mukaisista elintarvikkeiden

täydentävistä ilmaisu- ja esillepanomuodoista. Tällä säännöllä täydennetään direktiivin 2005/29/EY liitteessä I olevaa 4 kohtaa, jossa kielletään perätön väite, että julkinen tai yksityinen elin on hyväksynyt tai sallinut elinkeinonharjoittajan toiminnan, tämän kaupalliset menettelyt tai tuotteen tai antanut tälle/sille luvan taikka tällaisen väitteen esittäminen ilman, että noudatetaan hyväksymiseen, sallimiseen tai luvan antamiseen liittyviä ehtoja.

- (8) Tapauksissa, joissa kestävyysmerkinnän esittäminen edellyttää kaupallista viestintää, joka antaa ymmärtää tai luo vaikutelman, että tuotteella on myönteisiä vaikutuksia tai ei ole lainkaan vaikutuksia ympäristöön tai että se vahingoittaa ympäristöä vähemmän kuin kilpailevat tuotteet, kyseisen kestävyysmerkinnän olisi myös katsottava muodostavan ympäristöväitteen.
- (9) Direktiivin 2005/29/EY liitettä I olisi muutettava myös siten, että kielletään yleisten ympäristöväitteiden esittäminen ilman tunnustettua erinomaista ympäristönsuojelullista tasoa, joka on merkityksellinen väitteen kannalta. Esimerkkejä tällaisista yleisistä ympäristöväitteistä ovat ilmaukset ”ympäristöystävällinen”, ”ympäristöä säästävä”, ”eko-”, ”vihreä”, ”luontoystävällinen”, ”ekologinen”, ”ympäristöä kunnioittava”, ”ilmastoystävällinen”, ”lempeä ympäristölle”, ”hiiliystävällinen”, ”hiilineutraali”, ”hiiliposiitivinen”, ”ilmastoneutraali”, ”energiatehokas”, ”biohajoava”, ”biopohjainen” tai vastaavat ilmaukset sekä laajemmat ilmaukset, kuten ”tietoinen” tai ”vastuullinen”, jotka antavat ymmärtää tai luovat vaikutelman erinomaisesta ympäristönsuojelullisesta tasosta. Tällaiset yleiset ympäristöväitteet olisi kiellettävä aina, kun erinomaista ympäristönsuojelullista tasoa ei ole osoitettu tai väitettä ei esitetä selvästi ja helposti havaittavasti samassa välineessä, kuten samassa mainoksessa, tuotteen pakkauksessa tai verkkokaupassa. Esimerkiksi tuotteeseen viittaava väite ”biohajoava” olisi yleinen väite, mutta väite, jonka mukaan ”pakkaus on biohajoava kotikompostoinnissa kuukauden kuluessa”, olisi täsmällinen väite, joka ei kuulu tämän kiellon soveltamisalaan.
- (10) Erinomainen ympäristönsuojelullinen taso voidaan osoittaa noudattamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 66/2010²², jäsenvaltioiden virallisesti tunnustettuja ympäristömerkkijärjestelmiä tai tietyn ympäristönäkökohdan osalta parasta ympäristönsuojelullista tasoa muun sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1369²³ mukaista luokkaa A. Kyseisen erinomaisen ympäristönsuojelullisen tason olisi oltava väitteen kannalta merkityksellinen. Esimerkiksi yleinen väite ”energiatehokas” voitaisiin esittää erinomaisen ympäristönsuojelullisen tason perusteella asetuksen (EU) 2017/1369 mukaisesti. Sitä vastoin yleistä väitettä ”biohajoava” ei voida esittää erinomaisen ympäristönsuojelullisen tason perusteella asetuksen (EY) N:o 66/2010 mukaisesti, mikäli kyseiseen tuotteeseen liittyvissä EU-ympäristömerkin myöntämisperusteissa ei ole biohajoavuutta koskevia vaatimuksia.
- (11) Eräs harhaanjohtava kaupallinen menettely, joka olisi kiellettävä kaikissa olosuhteissa ja lisättävä näin ollen direktiivin 2005/29/EY liitteen I luetteloon, on koko tuotetta koskevan ympäristöväitteen esittäminen silloin, kun se tosiasiaa koskee vain tuotteen tiettyä osaa. Näin olisi esimerkiksi silloin, kun tuotetta markkinoidaan

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1).

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017).

”kierrätysmateriaalista valmistettuna”, mikä antaa vaikutelman, että koko tuote on valmistettu kierrätysmateriaalista, vaikka tosiasiasa vain pakkaus on valmistettu kierrätysmateriaalista.

- (12) Kiertotaloutta koskevassa toimintasuunnitelmassa²⁴ todetaan, että ympäristövaihteita koskevat säännöt on vahvistettava käyttämällä tuotteen ja organisaation ympäristöjalanjälkeä koskevia menetelmiä. Ympäristövaihteita koskevista lisävaatimuksista on säädettävä unionin erillisessä lainsäädännössä. Kyseisillä uusilla vaatimuksilla edistetään vihreän kehityksen ohjelman²⁵ tavoitetta antaa ostajille mahdollisuus tehdä kestävämpiä päätöksiä ja vähentää viherpesun riskiä luotettavien, vertailukelpoisten ja todennettavissa olevien tietojen avulla.
- (13) Myös se olisi kiellettävä kaikissa olosuhteissa, että elinkeinonharjoittajan tarjouksen erityispiirteinä esitetään vaatimuksia, jotka on lailla asetettu kaikille kyseiseen tuoteluokkaan kuuluville tuotteille unionin markkinoilla, myös tuontituotteille, ja kielto olisi lisättävä direktiivin 2005/29/EY liitteen I luetteloon. Tätä kieltä voitaisiin soveltaa esimerkiksi silloin, kun elinkeinonharjoittaja mainostaa, että tietty tuote ei sisällä tiettyä kemiallista ainetta, vaikka kyseinen aine on jo lailla kielletty kaikkien kyseiseen tuoteluokkaan kuuluvien tuotteiden osalta unionissa. Sitä vastoin kiellon ei tulisi kattaa kaupallisia menettelyjä, joilla edistetään sitä, että elinkeinonharjoittajat tai tuotteet noudattavat oikeudellisia vaatimuksia, joita sovelletaan ainoastaan joihinkin tuotteisiin mutta ei muihin samaan luokkaan kuuluviin kilpaileviin tuotteisiin unionin markkinoilla, kuten EU:n ulkopuolelta peräisin oleviin tuotteisiin.
- (14) Kuluttajien hyvinvoinnin parantamiseksi direktiivin 2005/29/EY liitteeseen I tehtävissä muutoksissa olisi käsiteltävä myös useita varhaiseen vanhenemiseen liittyviä menettelyjä, mukaan lukien suunnitellut vanhenemiseen liittyvät menettelyt, joilla tarkoitetaan kaupallista toimintatapaa, jossa tuotteen käyttöikä suunnitellaan tarkoituksellisesti rajalliseksi, jotta tuote vanhenisi ennen aikaisesta tai lakkaisi toimimasta tietyn ajan kuluttua. Sellaisten tuotteiden ostaminen, joiden odotetaan kestävän kauemmin kuin ne tosiasiallisesti kestävät, aiheuttaa haittaa kuluttajille. Lisäksi ennen aikaiseen vanhenemiseen liittyvillä menettelyillä on kaiken kaikkiaan kielteinen vaikutus ympäristöön, sillä ne lisäävät materiaali-jätteen määrää. Sen vuoksi näihin menettelyihin puuttuminen todennäköisesti vähentäisi jätteen määrää ja edistäisi kestävämpää kulutusta.
- (15) Olisi kiellettävä en ilmoittamatta jättäminen kuluttajalle, että ohjelmistopäivitys, mukaan lukien tietoturvapäivitys, vaikuttaa kielteisesti digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden tai tällaisten tavaroiden tiettyjen ominaisuuksien käyttöön, vaikka päivitys parantaisi muiden ominaisuuksien toimintaa. Esimerkiksi kehottaessaan kuluttajia päivittämään älypuhelimensa käyttöjärjestelmän elinkeinonharjoittajan on ilmoitettava kuluttajalle, jos tällainen päivitys vaikuttaa kielteisesti älypuhelimien jonkin ominaisuuden toimintaan.
- (16) Lisäksi olisi kiellettävä tavaran kestävyttä rajoittavasta ominaisuudesta ilmoittamatta jättäminen kuluttajalle. Tällainen ominaisuus voi olla esimerkiksi ohjelmisto, joka keskeyttää tavaran toimivuuden tai heikentää sitä tietyn ajan kuluttua, tai laite, joka on suunniteltu vikaantumaan tietyn ajan kuluttua. Kielto jättää ilmoittamatta kuluttajille tällaisista tavaroiden ominaisuuksista täydentää kuluttajien käytettävissä olevia oikeussuojakeinoja eikä vaikuta niihin, jos tavarassa on Euroopan parlamentin ja

²⁴ COM(2020) 98 final, 11. maaliskuuta 2020.

²⁵ COM(2019) 640 final, 11. joulukuuta 2019.

neuvoston direktiivissä (EU) 2019/771²⁶ tarkoitettu virhe. Jotta tällainen kaupallinen menettely voidaan katsoa sopimattomaksi, ei tulisi olla tarpeen osoittaa, että ominaisuuden tarkoituksena on edistää tavarankorvaamista. Tavaroiden kestävyyttä rajoittavien ominaisuuksien käyttö olisi erotettava valmistuskäytännöistä, joissa käytetään yleisesti heikkolaatuisia materiaaleja tai prosesseja, mikä johtaa tavaroiden heikkoon kestävyYTEEN. Heikkolaatuisten materiaalien tai prosessien käytöstä johtuviin tavarankorjauksiin olisi edelleen sovellettava direktiivissä (EU) 2019/771 vahvistettuja tavaroiden sopimuksenmukaisuutta koskevia sääntöjä.

- (17) Eräs menettely, joka olisi kiellettävä direktiivin 2005/29/EY liitteen I nojalla, on menettely, jossa tavaralla väitetään olevan tietty kestävyys, jos sillä ei ole sitä. Esimerkkinä tästä olisi tilanne, jossa elinkeinonharjoittaja ilmoittaa kuluttajille, että pyykinpesukoneen odotetaan kestävän tietyn määrän pesuohjelmia, vaikka pyykinpesukoneen tosiasiallinen käyttö osoittaa, että näin ei ole.
- (18) Vastaavasti direktiivin 2005/29/EY liitettä I olisi muutettava myös siten, että kielletään tuotteiden esittäminen korjauskelpoisina, vaikka ne eivät ole korjattavissa, ja sen ilmoittamatta jättäminen kuluttajille, että tavaroiden korjaaminen ei lakisääteiden vaatimusten mukaan ole mahdollista.
- (19) Kyseisten kestävyYTEEN ja korjattavuuteen liittyvien menettelyjen kieltäminen direktiivissä 2005/29/EY tarjoaisi jäsenvaltioiden kuluttajansuojaviranomaisille uuden täytäntöönpanovälineen kuluttajien etujen suojelun parantamiseksi tapauksissa, joissa elinkeinonharjoittajat eivät noudata unionin tuotelainsäädännön mukaisia tavaroiden kestävyyttä ja korjattavuutta koskevia vaatimuksia.
- (20) Eräs ennakkoiseen vanhenemiseen liittyvä menettely, joka olisi kiellettävä ja lisättävä direktiivin 2005/29/EY liitteen I luetteloon, on kuluttajan kannustaminen korvaamaan tuotteen kuluvat osat aikaisemmin kuin muutoin olisi teknisistä syistä tarpeen. Tällaiset menettelyt harhauttavat kuluttajan uskomaan, että tavarat eivät enää toimi, ellei niiden kuluvia osia vaihdeta, mikä johtaa heidät ostamaan enemmän kuluvia osia kuin olisi tarpeen. Tällöin kiellettäisiin esimerkiksi kehottamasta kuluttajaa tulostimen asetuksien avulla korvaamaan tulostimen mustepatruunat ennen kuin ne ovat tosiasiallisesti tyhjiä, jotta kannustettaisiin ostamaan lisää mustepatruunoita.
- (21) Direktiivin 2005/29/EY liitettä I olisi muutettava myös siten, että kielletään sen ilmoittamatta jättäminen kuluttajalle, että tavara on suunniteltu rajoittamaan toimivuuttaan, kun käytetään kuluvia osia, varaosia tai tarvikkeita, joita alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut. Tällöin kiellettäisiin esimerkiksi sellaisten tulostimien markkinointi, jotka on suunniteltu rajoittamaan toimivuuttaan, kun käytetään mustepatruunoita, joita tulostimen alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut, jos tätä tietoa ei kerrota kuluttajalle. Tämä menettely voisi harhauttaa kuluttajat ostamaan vaihtoehtoisen mustepatruunan, jota ei voi käyttää kyseisessä tulostimessa, mikä johtaa tarpeettomiin korjauskustannuksiin, jättevirtoihin tai lisäkustannuksiin, jotka johtuvat velvollisuudesta käyttää alkuperäisen tuottajan kuluvia osia, mitä kuluttaja ei voinut ennakoita ostohetkellä. Samoin kiellettäisiin myös sellaisten älylaitteiden markkinointi, jotka on suunniteltu rajoittamaan toimivuuttaan käytettäessä laitureita tai

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).

varaosia, joita alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut, jos tätä tietoa ei kerrota kuluttajalle.

- (22) Jotta kuluttajat voisivat tehdä paremmin tietoon perustuvia päätöksiä ja jotta voitaisiin edistää kestävämpien tavaroiden kysyntää ja tarjontaa, tuotteen kestävydestä ja korjattavuudesta olisi annettava kaikenlaisten tavaroiden osalta täsmällisiä tietoja ennen sopimuksen tekemistä. Lisäksi kuluttajille olisi ilmoitettava digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden, digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen osalta ajanjakso, jona ilmaisia ohjelmistopäivityksiä on saatavilla. Sen vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/83/EU²⁷ olisi muutettava, jotta kuluttajille voidaan antaa ennen sopimuksen tekoa tietoja kestävydestä, korjattavuudesta ja päivitysten saatavuudesta. Tiedot olisi annettava kuluttajille selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla ja direktiivin 2019/882²⁸ esteettömyysvaatimusten mukaisesti. Velvollisuus antaa nämä tiedot kuluttajille täydentää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä (EU) 2019/770²⁹ ja (EU) 2019/771³⁰ säädettyjä kuluttajien oikeuksia eikä vaikuta niihin.
- (23) Direktiivin (EU) 2019/771 17 artiklassa tarkoitettu tuottajan kaupallinen kestävyystakuu on hyvä indikaattori tavaroiden kestävydestä. Sen vuoksi direktiiviä 2011/83/EU olisi muutettava siten, että tavaroita myyvien elinkeinonharjoittajien edellytetään nimenomaisesti ilmoittavan kuluttajille tuottajan kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta kaikenlaisten tavaroiden osalta, jos tuottaja asettaa nämä tiedot saataville.
- (24) Kuluttajien odotusten vastaiseen rajalliseen kestävyYTEEN liittyvä ongelma on merkityksellisin energiaa käyttävien tavaroiden yhteydessä, jotka tarvitsevat toimiakseen ulkoisen energialähteen. Kuluttajat ovat myös eniten kiinnostuneita saamaan tietoja tämän tavaraluokan odotetusta kestävydestä. Näistä syistä ainoastaan tämän tavaraluokan osalta kuluttajille olisi ilmoitettava, että tuottaja ei ole toimittanut tietoja yli kahden vuoden pituisesta tuottajan kaupallisesta kestävyystakuusta.
- (25) Energiaa käyttäviä osia sisältäviä tavaroita, jos nämä osat ovat pelkkiä lisävarusteita eivätkä myötävaikuta näiden tavaroiden pääasialliseen toimintaan, kuten vaatteiden tai jalkineiden koristevalaistusta tai polkupyörän sähkövaloa, ei tulisi luokitella energiaa käyttäviksi tavaroiksi.
- (26) Kun otetaan huomioon direktiivissä (EU) 2019/771 myyjän vastuulle virheestä vahvistettu kahden vuoden vähimmäisaika ja se, että monet tuotteiden viat ilmenevät kahden vuoden jälkeen, elinkeinonharjoittajan velvollisuutta ilmoittaa kuluttajille

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/882, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksista (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 70).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 1).

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).

tuottajan kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta ja kestosta olisi sovellettava yli kahden vuoden pituisiin takuisiin.

- (27) Jotta kuluttajien olisi helpompi tehdä tietoon perustuva kaupallinen ratkaisu vertaillessaan tavaroita ennen sopimuksen tekemistä, elinkeinonharjoittajien olisi ilmoitettava kuluttajille tuottajan kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta ja kestosta koko tavarankokonaisuuden eikä vain tavarankokonaisuuden osien osalta.
- (28) Tuottajan ja myyjän olisi voitava edelleen vapaasti tarjota minkä tahansa pituisia muita kaupallisia takuita ja kaupanteon jälkeisiä palveluja. Kuluttajalle tällaisista muista kaupallisista takuista tai palveluista annetut tiedot eivät kuitenkaan saisi hämmentää kuluttajaa tuottajan sellaisen kaupallisen kestävyystakuun saatavuuden ja keston suhteen, joka kattaa koko tavarankokonaisuuden ja on voimassa yli kaksi vuotta.
- (29) Jotta voidaan edistää tuottajien välistä kilpailua digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden kestävydestä, kyseisiä tavaroita myyvien elinkeinonharjoittajien olisi ilmoitettava kuluttajille vähimmäisaika, jonka ajan tuottaja sitoutuu toimittamaan ohjelmistopäivityksiä tällaisille tavaroille. Jotta kuluttajia ei kuitenkaan ylikuormitettaisi tiedoilla, tällaiset tiedot olisi annettava vain silloin, kun tämä ajanjakso on tuottajan kaupallista kestävyystakuuta pidempi, koska kyseiseen takuuseen sisältyy sellaisten päivitysten toimittaminen, mukaan lukien turvallisuuspäivitykset, jotka ovat tarpeen digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden vaadittujen toimintojen ja suorituskyvyn ylläpitämiseksi. Lisäksi tiedot tuottajan sitoumuksesta toimittaa ohjelmistopäivityksiä ovat merkityksellisiä ainoastaan silloin, kun digitaalisia elementtejä sisältäviä tavaroita koskevassa myyntisopimuksessa määrätään sellaisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kertatoimituksesta, johon sovelletaan direktiivin (EU) 2019/771 7 artiklan 3 kohdan a alakohtaa. Sitä vastoin ei tulisi säätää uutta velvollisuutta antaa näitä tietoja, jos myyntisopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun pidemmän ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimituksesta, koska näiden sopimusten osalta direktiivin (EU) 2019/771 7 artiklan 3 kohdan b alakohdassa täsmennetään 10 artiklan 2 tai 5 kohtaan viittaamalla ajanjakso, jona myyjän on varmistettava, että kuluttajalle ilmoitetaan päivityksistä ja ne toimitetaan hänelle.
- (30) Samoin digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja tarjoavien elinkeinonharjoittajien olisi tiedotettava kuluttajille myös vähimmäisajasta, jona digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tarjoaja, jos palveluntarjoaja on eri toimija kuin elinkeinonharjoittaja, sitoutuu toimittamaan ohjelmistopäivityksiä, mukaan lukien turvallisuuspäivityksiä, jotka ovat tarpeen digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen pitämiseksi sopimuksenmukaisina. Tiedot palveluntarjoajan sitoumuksesta toimittaa ohjelmistopäivityksiä ovat merkityksellisiä ainoastaan silloin, kun sopimuksessa määrätään kertatoimituksesta tai useista erillisistä toimituksista, joihin sovelletaan direktiivin (EU) 2019/770 8 artiklan 2 kohdan b alakohtaa. Sitä vastoin ei tulisi säätää uutta velvollisuutta antaa näitä tietoja, jos sopimuksessa määrätään pidemmän ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimituksesta, koska direktiivin (EU) 2019/770 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa täsmennetään ajanjakso, jona elinkeinonharjoittajan on varmistettava, että kuluttajalle ilmoitetaan päivityksistä ja ne toimitetaan hänelle.
- (31) Jotta kuluttajat voisivat tehdä tietoon perustuvan kaupallisen ratkaisun ja valita helpommin korjattavia tavaroita, elinkeinonharjoittajien olisi ennen sopimuksen tekemistä ilmoitettava tarvittaessa kaikenlaisten tavaroiden osalta tavarankokonaisuuden

korjattavuuspistemäärä, jonka tuottaja on toimittanut unionin lainsäädännön mukaisesti.

- (32) Direktiivin 2011/83/EU 5 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 6 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaan elinkeinonharjoittajien on annettava kuluttajalle ennen kuin sopimus sitoo kuluttajaa tiedot kaupanteon jälkeisten palvelujen saatavuudesta ja ehdoista, mukaan lukien korjauspalvelut, jos tällaisia palveluja on tarjolla. Lisäksi sen varmistamiseksi, että kuluttajat ovat asianmukaisesti tietoisia ostamiensa tavaroiden korjattavuudesta, kun korjattavuuspistemäärää ei ole vahvistettu unionin lainsäädännön mukaisesti, elinkeinonharjoittajien olisi annettava kaikenlaisten tavaroiden osalta tuottajan saataville asettamat muut korjausta koskevat tiedot, kuten tiedot varaosien sekä käyttö- ja korjausoppaan saatavuudesta.
- (33) Elinkeinonharjoittajien olisi annettava kuluttajille tietoja tuottajan kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta ja kestosta, päivitysten toimittamisen vähimmäisajasta ja muista korjaustiedoista kuin korjattavuuspistemäärästä, jos tuottaja tai digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tarjoaja asettaa asiaankuuluvat tiedot saataville ja tämä on eri toimija kuin elinkeinonharjoittaja. Erityisesti tavaroiden osalta elinkeinonharjoittajan olisi välitettävä kuluttajille tiedot, jotka tuottaja on antanut elinkeinonharjoittajalle tai jotka tuottaja on muutoin aikonut asettaa helposti kuluttajan saataville ennen sopimuksen tekemistä ilmoittamalla ne itse tuotteessa, sen pakkauksessa tai tunnisteissa ja merkinnöissä, joihin kuluttaja tavallisesti tutustuu ennen sopimuksen tekemistä. Elinkeinonharjoittajaa ei tulisi vaatia aktiivisesti pyytämään tällaisia tietoja tuottajalta tai etsimään niitä esimerkiksi tuotekohtaisilta verkkosivustoilta.
- (34) Direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU olisi edelleen toimittava ”turvaverkkona”, jolla varmistetaan, että kuluttajansuojan korkea taso voidaan säilyttää kaikilla aloilla täydentämällä alakohtaista ja tuotekohtaista unionin lainsäädäntöä, jota sovelletaan ristiriitatilanteissa.
- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat mahdollistaa kuluttajille paremmin tietoon perustuvat kaupalliset päätökset kestävästä kulutuksesta edistämiseksi, poistaa menettelyjä, jotka aiheuttavat vahinkoa kestäväälle taloudelle ja saavat kuluttajat luopumaan kestävästä kulutusvalinnoista, ja varmistaa kuluttajia koskevan unionin oikeudellisen kehyksen parempi ja johdonmukainen soveltaminen, vaan ne voidaan ongelman unionin laajuisen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (36) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman³¹ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

³¹ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2005/29/EY

Muutetaan direktiivi 2005/29/EY seuraavasti:

(1) Lisätään 2 artiklaan o–y alakohta seuraavasti:

”o) ”ympäristöväitteellä” kaupallisen viestinnän yhteydessä viestiä tai esitystä, joka ei ole pakollinen unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla, mukaan lukien teksti, kuvallinen, graafinen tai symbolinen esitys missä tahansa muodossa, myös merkinnät, markkinointinimet, yritysten nimet tai tuotenimet, ja jossa todetaan tai annetaan ymmärtää, että tuotteella tai elinkeinonharjoittajalla on myönteinen vaikutus tai ei ole lainkaan vaikutusta ympäristöön tai että se vahingoittaa ympäristöä vähemmän kuin muut tuotteet tai elinkeinonharjoittajat taikka että niiden vaikutus on ajan kuluessa parantunut;

p) ”nimenomaisella ympäristöväitteellä” ympäristöväitettä, joka on tekstimuodossa tai sisältyy kestävyysmerkintään;

q) ”yleisellä ympäristöväitteellä” mitä tahansa kestävyysmerkintään sisällymätöntä nimenomaista ympäristöväitettä, jota ei eritellä selvästi ja helposti havaittavasti samassa välineessä;

r) ”kestävyysmerkinnällä” mitä tahansa vapaaehtoista julkista tai yksityistä luotettavuusmerkintää, laatumerkintää tai vastaavaa, jonka tarkoituksena on erottaa tuote, prosessi tai yritys muista ja edistää sen myyntiä viittaamalla sen ympäristö- tai sosiaalisiin näkökohtiin tai molempiin. Tämä ei kata mitään unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti vaadittua pakollista merkintää;

s) ”sertifiointijärjestelmällä” kolmannen osapuolen varmennusjärjestelmää, joka on avoin läpinäkyvin, oikeudenmukaisin ja syrjimättömin ehdoin kaikille elinkeinonharjoittajille, jotka ovat halukkaita ja kykeneviä noudattamaan järjestelmän vaatimuksia, ja jolla todistetaan, että tuote täyttää tietyt vaatimukset, jonka noudattamisen valvonta on objektiivista ja perustuu kansainvälisiin, unionin tai kansallisiin standardeihin ja menettelyihin ja jonka noudattamisen valvonnasta vastaa sekä järjestelmän omistajasta että elinkeinonharjoittajasta riippumaton osapuoli;

t) ”kestävyystietoja koskevalla välineellä” elinkeinonharjoittajan ylläpitämää tai hänen puolestaan ylläpidettyä ohjelmistoa, mukaan lukien verkkosivusto, verkkosivuston osa tai sovellus, joka antaa kuluttajille tietoa tuotteiden ympäristö- tai sosiaalisista näkökohdista tai vertailee tuotteita näiden näkökohtien kannalta;

u) ”tunnustetulla erinomaisella ympäristösuojelullisella tasolla” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 66/2010* mukaista tai asetuksen (EY) N:o 66/2010 11 artiklan mukaisesti virallisesti tunnustettujen kansallisten tai alueellisten EN ISO 14024 -standardin mukaisten tyyppien I

ympäristömerkkijärjestelmien mukaista ympäristönsuojelullista tasoa tai muun sovellettavan unionin lainsäädännön mukaista parasta ympäristönsuojelullista tasoa;

v) ”kestävyydellä” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771** 2 artiklan 13 alakohdassa määriteltyä kestävyyttä;

w) ”ohjelmistopäivityksellä” maksutonta päivitystä, mukaan lukien turvallisuuspäivitys, joka on tarpeen digitaalisia elementtejä, digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja sisältävien tavaroiden pitämiseksi sopimuksenmukaisina direktiivien (EU) 2019/770 ja (EU) 2019/771 mukaisesti;

x) ”kuluvalla osalla” tavaran osaa, jota käytetään toistuvasti ja joka on vaihdettava, jotta tavara toimisi tarkoitetulla tavalla;

y) ”toimivuudella” direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 9 alakohdassa määriteltyä toimivuutta.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).”

(2) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) tuotteen pääominaisuudet, kuten sen saatavuus, edut, riskit, suorittaminen, koostumus, ympäristö- tai sosiaaliset vaikutukset, lisävarusteet, kestävyys, korjattavuus, myynninjälkeinen asiakastuki ja valitusten käsittely, valmistus- tai suoritustapa ja -ajankohta, toimitus, käyttökelpoisuus, käyttötarkoitus, määrä, tuote-erittely, maantieteellinen tai kaupallinen alkuperä tai tulokset, joita sitä käyttämällä odotetaan saavutettavan, taikka tuotteelle tehtyjen testien tai tarkastusten tulokset ja olennaiset piirteet;”;

(b) Lisätään 2 kohtaan d ja e alakohta seuraavasti:

”d) tulevaa ympäristönsuojelullista tasoa koskevan ympäristöväitteen esittäminen ilman selkeitä, objektiivisia ja todennettavissa olevia sitoumuksia ja tavoitteita sekä riippumatonta seurantajärjestelmää;

e) sellaisten etujen mainostaminen kuluttajille, joita pidetään yleisen käytännön mukaisina merkityksellisillä markkinoilla.”

(3) Lisätään 7 artiklaan 7 kohta seuraavasti:

7. ”Jos elinkeinonharjoittaja tarjoaa palvelua, joka vertailee tuotteita, myös kestävyystietoja koskevan välineen avulla, olennaisina pidetään tietoja vertailumenetelmästä, vertailukohteena olevista tuotteista ja näiden tuotteiden toimittajista sekä käytettävistä toimenpiteistä tietojen pitämiseksi ajan tasalla.”

- (4) Muutetaan liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Muutokset direktiiviin 2011/83/EU

Muutetaan direktiivi 2011/83/EU seuraavasti:

- (1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Lisätään 3 a alakohta seuraavasti:

”3 a) ”energiaa käyttävällä tavaralla” tavaraa, joka on riippuvainen energiapanoksesta (sähköstä, fossiilisista polttoaineista ja uusiutuvista energialähteistä) toimiakseen tarkoitetulla tavalla;”;

- b) Lisätään 14 a–14 e alakohta seuraavasti:

”14 a) ”kaupallisella kestävyystakuulla” direktiivin (EU) 2019/771 17 artiklassa tarkoitettua tuottajan kaupallista kestävyystakuuta, jonka mukaan tuottaja on vastuussa suoraan kuluttajalle tavarankorjauksesta tai vaihtamisesta koko kaupallisen kestävyystakuun voimassaoloajan;

14 b) ”kestävyydellä” direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 13 alakohdassa määriteltyä kestävyyttä;

14 c) ”tuottajalla” direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä tuottajaa;

14 d) ”korjattavuuspistemäärällä” pistemäärää, joka ilmaisee tavarankorjattavuuden ja joka perustuu unionin lainsäädännön mukaisesti vahvistettuun menetelmään;

14 e) ”ohjelmistopäivityksellä” maksutonta päivitystä, mukaan lukien turvallisuuspäivitys, joka on tarpeen digitaalisia elementtejä, digitaalista sisältöä ja digitaalisia palveluja sisältävien tavaroiden pitämiseksi sopimuksenmukaisina direktiivien (EU) 2019/770 ja (EU) 2019/771 mukaisesti;”.

- (2) Muutetaan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

- a) Lisätään e a–e d alakohta seuraavasti:

”e a) kaikkien tavaroiden osalta tieto siitä, että tavaroilla on kaupallinen kestävyystakuu, ja takuun kesto aikayksikköinä, jos tuottaja asettaa tiedot

saataville ja kestävyystakuu kattaa koko tavarän ja on voimassa yli kaksi vuotta;

e b) energiaa käyttävien tavaröiden osalta tieto siitä, että tuottaja ei ole antanut tietoja yli kahden vuoden kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta, jos tuottaja ei aseta saataville e a alakohdassa tarkoitettuja tietoja. Näiden tietöjen on oltava vähintään yhtä helposti havaittavia kuin muut e alakohdan mukaisesti annettavat tiedot kaupanteon jälkeisten palvelujen ja kaupallisen takuun saatavuudesta ja ehdoista;

e c) digitaalisia elementtejä sisältävien tavaröiden osalta aikayksikköinä ilmaistu vähimmäisaika, jona tuottaja toimittaa ohjelmistopäivityksiä, jos tuottaja asettaa tällaiset tiedot saataville, paitsi jos sopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun pidemmän ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimituksesta. Jos kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta annetaan tietoja e a alakohdan mukaisesti, päivityksiä koskevat tiedot on annettava, jos kyseisiä päivityksiä toimitetaan kaupallisen kestävyystakuun voimassaoloa kauemmin;

e d) digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen osalta aikayksikköinä ilmaistu vähimmäisaika, jona palveluntarjoaja toimittaa ohjelmistopäivityksiä, jos palveluntarjoaja on eri toimija kuin elinkeinonharjoittaja ja asettaa tällaiset tiedot saataville, paitsi jos sopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tietyn ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimituksesta;”;

b) Lisätään i ja j alakohta seuraavasti:

”i) tarvittaessa tavaröiden korjattavuuspistemäärä;

j) jos i kohtaa ei voida soveltaa, tuottajan saataville asettamat tiedot varaosien saatavuudesta, mukaan lukien niiden tilausmenettely, sekä käyttö- ja korjausoppaan saatavuudesta.”

(3) Muutetaan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Lisätään m a–m d alakohta seuraavasti:

”m a) kaikenlaisten tavaröiden osalta tieto siitä, että tavaroilla on kaupallinen kestävyystakuu, ja takuun kesto aikayksikköinä, jos tuottaja asettaa tiedot saataville ja jos kestävyystakuu kattaa koko tavarän ja on voimassa yli kaksi vuotta;

m b) energiaa käyttävien tavaröiden osalta tieto siitä, että tuottaja ei ole antanut tietoja yli kahden vuoden kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta, jos tuottaja ei aseta saataville m a alakohdassa tarkoitettuja tietoja. Näiden tietöjen on oltava vähintään yhtä helposti havaittavia kuin muut tiedot, joita annetaan m alakohdan mukaisesti kaupanteon jälkeisten palvelujen ja kaupallisen takuun saatavuudesta ja ehdoista;

m c) digitaalisia elementtejä sisältävien tavaröiden osalta aikayksikköinä ilmaistu vähimmäisaika, jona tuottaja toimittaa ohjelmistopäivityksiä, jos tuottaja asettaa tällaiset tiedot saataville, paitsi jos sopimuksessa määrätään

digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tietyn ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimittamisesta. Jos tiedot kaupallisen kestävyystakuun saatavuudesta annetaan m a kohdan mukaisesti, päivityksiä koskevat tiedot on toimitettava, jos kyseisiä päivityksiä toimitetaan kaupallisen kestävyystakuun voimassaoloa kauemmin;

m d) digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen osalta aikayksikköinä ilmaistu vähimmäisaika, jona palveluntarjoaja toimittaa ohjelmistopäivityksiä, jos palveluntarjoaja on eri toimija kuin elinkeinonharjoittaja ja asettaa tällaiset tiedot saataville, paitsi jos sopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun tietyn ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimittamisesta;”;

b) Lisätään u ja v alakohta seuraavasti:

”u) tarvittaessa tavaroiden korjattavuuspistemäärä;

v) jos u alakohtaa ei voida soveltaa, tuottajan saataville asettamat tiedot varaosien saatavuudesta, mukaan lukien niiden tilausmenettely, sekä käyttö- ja korjausoppaan saatavuudesta.”

(4) Korvataan 8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos sähköisessä muodossa tehtävässä etäsopimuksessa kuluttajalle asetetaan maksuvelvollisuus, elinkeinonharjoittajan on ilmoitettava kuluttajalle selvästi ja helposti havaittavasti ja välittömästi ennen kuin kuluttaja tekee tilauksensa 6 artiklan 1 kohdan a, e, m a, m b, o ja p alakohdassa säädetyt tiedot.”

3 artikla

Komission suorittama raportointi ja uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään [*viiden vuoden kuluttua direktiivin hyväksymisestä*] Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa asiaankuuluvat lainsäädäntöehdotukset.

4 artikla

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [*18 kuukauden kuluttua direktiivin hyväksymisestä*]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [*24 kuukauden kuluttua direktiivin hyväksymisestä*].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja